

Hvad Nedsættelsen af Afgiften for Automobildrosker angaar, vil jeg sige, at det hører til den Slags Ting, som er foregaaet i Udvalget, uden at der har været udelt Glæde fra alle Sider. Jeg tror, jeg nævnte før, at saaledes som de økonomiske Vilkaar har været for disse Automobile i de sidste Aar, vilde det ikke være praktisk at opretholde en Afgift som den i Lovforslaget foreslaaede. Saa tales der om, at disse Befordringsmidler kan lægge paa Taksterne. Det kan de til en vis Grad ligesom Jernbanerne, men der er et Maksimum, som de ikke kan komme ud over uden samtidig at indskrænke Lysten til at benytte det paagældende Befordringsmiddel. Hvis derfor en Opretholdelse af den foreslaaede Afgift skulde medføre, at Automobildroskerne maatte lægge paa deres Takster, og dette atter skulde medføre, at Benyttelsen af Droskerne gik ned, vilde Indkomsten for Droskejerne jo ikke blive stor, og saa vilde det blive endnu vanskeligere for Ejerne at betale den her nævnte Afgift.

Om disse to Punkter udtalte det ærede Medlem kun en Beklagelse, men med Hensyn til det tredie Spørgsmaal, som det ærede Medlem udtalte sig om, forstod jeg, at det ærede Medlem ikke kunde stemme for det vedkommende Ændringsforslag. Det beklager jeg i høj Grad, thi Udvalget har dels villet imødekomme den nu af den højtærede Justitsminister fremsatte Betragtning, dels har man ment at have Berettigelse til at gøre det paa den foreslaaede Maade, idet det faktisk i de allerfleste Tilfælde kun betyder, at hvad en Kommune yder i Afgift af den ene Lomme, faar den ind igen i den anden Lomme til Vedligeholdelse af Vejene. Da Kommunerne nemlig faar 99 pCt. af disse Afgifter til Fordeling, kommer Afgiften jo tilbage igen. Vi mener altsaa, at dette praktisk talt ingen væsentlig Rolle spiller. Og at drage Staten ind under den samme Regel vilde efter vor Mening ikke være helt heldigt, idet Staten giver Afkald paa en Indkomst og i Stedet faar en ganske betydelig Udgift. Det mente vi, saaledes som Statens finansielle Forhold er i Øjeblikket, ikke vilde være hensigtsmæssigt.

Med disse Ord skal jeg atter anbefale ikke alene de Ændringsforslag, hvorom det ærede Medlem har udtalt en Beklagelse, men ogsaa at stemme for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem nærmest fraraadede Tinget at stemme for.

Godskesen: De Udtalelser, der er fremkommet fra Politiet i København og paa Frederiksberg, er, saa vidt jeg ved, ikke gaaet ud paa, at man ligefrem fraraadede, at Maksimalhastigheden blev sat ned; man vilde ikke tilraade det, man nærede ikke noget Ønske derom, og i saa Fald kan jeg saa udmærket godt forstaa, at man ikke er gaaet den Vej obligatorisk at nedsætte Hastigheden. Men jeg ser ikke, at disse Polititudtalelser i nogen Maade kunde være til Hinder for at gaa den Vej, som jeg nævnte ved første Behandling og nu for nylig: at man skulde give Københavns og Frederiksberg Kommuner Bemyndigelse til, hvis de kunde blive enige, gennem Politivedtægter at sætte Maksimalhastigheden ned til 25 km i Timen. En saadan Politivedtægt vilde ikke komme til at eksistere uden gennem en Forhandling med Politiet og den højtærede Minister, og saa forekommer det mig, at alle maatte kunne være med dertil.

Angaaende Spørgsmaalet om Automobildroskerne fremhævede den ærede Ordfører, at hvis man lagde fuld Afgift paa Automobildroskerne, vilde maaske Lysten til at køre i Automobil tage af. Jeg ser ikke nogen Ulykke i, at denne Lyst efterhaanden tager af. Jeg tror i øvrigt, at det af ganske andre Grunde vil ske af sig selv i den kommende Tid, og jeg tror, at den megen Automobilkørsel maa betragtes som Luksus; i mange Tilfælde havde Folk vist overmaade meget bedre af at gaa paa deres Ben end altid at køre i Automobil. Saa siger den ærede Ordfører: ja, men det offentlige mister Skatten, naar Lysten til at køre i Automobil tager af. Dertil vil jeg svare, at saa bliver der heller ikke Slid paa Vejene. Det er jo nemlig hævdet, at der blev slidt paa Vejene, og for at kunne imødegaa dette Slid skulde man have Skatten. Jeg synes, det er ganske naturligt, at naar Lysten til at køre hører op, saa at der ikke bliver slidt paa Vejene, skal der heller ikke betales Skat, og det forekommer mig, at dette maa det offentlige efter den Begrundelse, som bærer det hele, saa overmaade vel kunne gaa ind paa.

Endelig er der Spørgsmaalet om Forskellen mellem Statsinstitutioners og kommunale Institutioners Automobile. Den ærede Ordfører sagde, at for Kommunerne Vedkommende kunde det være lige meget, da de fik de 99 pCt. af Afgiften; naar de skulde betale Afgift, blev det derfor kun at tage fra den ene Lomme og lægge i den anden. Man maa imidlertid